با مجلسیان در سفر

بهـــر زائـــر مـــىرود دنبــال كــار بین شان باشد «جویجر^ا» یک عرب تک عصرب در مجلسس ایسران بُسوَد در جوانمردی شریف است و شبیب آدمی فرهنگی است و بی تنش مـــیدهــد در ایــن ســفر مــا را صــفا خــدمتِ مــردم بُـرود ايمـان او خــواهری اُزگُـل تبـاران آمـده بـویر احمـد گشـته اسـت او را وطـن طبع او باشعد لطیع و مهربان مــىكنــيم بـر چهـرهٔ پـاكش نظـر عاشىق دلىدادة كىرب و بلاسىت سرزمینی را کے باشد یے جھان مجدى عكاس ، شىد همراه ما همچنـــان روحـــانی ســاده بـــود در لیالی ، شد چراغ و شمع مان ســــمت و ســـوي مــرز مهــران آمــده حاميـــان پُــر تــروانِ زائــرين مــىشـود بـا هيئـت مجلـس قـرين یک مسدیر لایسق و سساعی بسود از فرودگـاه ، مـي بَرد مهمانسـرا آنچــه لازم بــود ز مهمـان خواســت او با حیاتی در محل میزبان ماست خسادمی از بهر مهمسان برودهایسم ســاختمانهـای فـراوان دیـدهایــم مــىنشــينيم بــا جماعـت دور ميــز خاطرات جبهاها گوید سنخن «دیــدگاهش^» مــیشـود اسـکندری

هیئتـــی در فصــل زیبـای بهـار هیئـــت مــا اهــل فرهنــگ و ادب چـون جـويجر اهـل خوزسـتان بُـوَد او حکيم است و طبيب است و حبيب رهبر ایرن قافله «آریرن مرنش^۲» چون خراسانی بُوَد ، بوی رضا(ع) «خانم رهبر"» که «عادل» جان او خـــانم رهبــر ز تهــران آمــده از «هــدایت خــواه^{*}» همــی گــویم ســخن دارد او از شــهر یاسه وجش نشهان گشىـــتە بـــا «دكتــر شىــجاعى°» ھمســـفر او رفيـــق ســابق اهــل ولاسـت شــــــير مـــــردِ خطّـــــهٔ مازنــــدران اکب.....ری و شهس....واری و ص.....با شهســـــواری مــــردِ آزاده بُــــوَد یک مشاور در میان جمیع میان جمـــع مـــا از شـــهر تهــران آمــده پيــــر فــــط امامنـــد و امـــين در فرودگاه حساکم ایسلام زمسین نـــام اســـتاندار «اعلايـــی» بـــود کــل ّ کــارش را کنــد درجـا رهـا محفلـــــى از بهــــر كــــار آراســــت او «شییخ رحمانی^{*}» که مرد با وفاست یک شببی را شبهر مهران بودهایم نیمه شب هم جا و اسکان دیدهایم صبح جمعه با «حیاتی» عزیر «مرزبان"» شد بلبل این انجمن م ..... ب .... م ..... م ...... در ون س ..... نگری

فاتحـــه بهــر شــهيدان خوانــدهايــم دیددایم گیتها و هم رایانهها بعد از آن هم دیده ایم «اعلای^۰» ما مـــى پـــذيرد جمـــع را بـــا اشـــتياق بحـــثهـای تـازهای آمــد پدیـد کــردهایـــم بــار دگــر آنجــا مــرور مــىرســيم در رســتورانهـا بـا سـكوت دیــدهایـــم کَیْــفِ غـــذای بـــین راه دیــده اســت در جـاده آســیب کــلان گشتهاند مُچاله از برق سه فاز مَطْعَـــم شمســا توقّـف كــردەانــد مسیکنسیم بسا زائسرانش همسدلی زائــــر مصـــدوم را يـــارى كنـــد در مـريض خانـهٔ كـوت احوالشـان گوششــان در بعضــی از جاهــا کــره ! مسدتی مانسدیم و سسرگردان شسدیم کردہاند در سیطرہ ما را کمین مــىشــود در حــين بازديـدش خُمـار ! بــــر وجـــود شــــى دلالـــت مــــىدهـــد مـــىرويــم آنجـا بــه دنبـال هــدف صبد دعبا بر جبان رهبر کردهایم گوش فرا دادیم به حرفِ حاضرین میدهند از کارشیان شیرح و بیان باعـــث بـــى نظمـــى ايــران شــدند در مسیر و مرزمیان بییچیارهانید مینشینند جاده بر «ریل قطار"» نیست مســئولی بیایـد در بَـرَش مـــىبَـرد تـاب و تـوان از روى عقـل در حقیقت بار او کیج مسیرود » پا گراریم در مقرام انبیاء انسدکی در ارتفاعسات مانسدهایسم مقصر بعدی شده پایانهها ساختمان خوب و نویی شد بنا جانشــــين مرزبـــانى عـــراق اجتماعی شد به پا پیش «عقید''» خـــدمتِ زوار و انجــام امــور پیش اعلا رفتہ ایم تا شہر کوت مــــىكنــــيم چيكـــاې زائـــر را نگـــاه در مسیر کیوت یکی از کیاروان انفرادی برودهاند و بری جرواز بـــين رامِ كــوت تصــادف كــردهانــد چونکے۔۔۔ ایران۔۔۔. و زوار عل۔۔۔. (ع) شیرکت شیمسیا میدد کیاری کنید هيئتـــى جويــا شــدند از حالشــان الأمــان از ظلـم و جـور سـيطره بـــیبهانــه در «عِفــک'`» حیــران شــدیم در ورودی نجــف نیـــز همچنـــین با شدش دستگاهی از جنس سونار کاہ گاهی هم علامت ملیدهد قسمت مسا مسی شمود شمهر نجمه در حسرم چسون يسادِ دلبسر كسردهايسم تا فراخوان دادهایم سر ناظرین نرزدِ هيئتت ، حجيان و شمسيان «انفرادی ها بلای جان شدند در خیابـــانهــای شــهر آوارهانــد نقل ناجوری شروند آنان سروار گــر شــود زائــر بلايــی بــر ســرش وضع اسكان وغذا وحمل و نقل هــــر کســــی غیــــر رمِ حــــج مــــیرود فرصیتی شید روز شینبه تا که ما

مـــىگــذارد «رضــوى^٣ » ســنگِ تمــام از کمیل و مسجدش هم یاد کرد مــــىكشـــاند محفــل روحــانيون مــــىزنــــيم تـــاريخ اســـلام را ورق با بیان حق به ما جان دادهاند روی مــا را مــیزننـد روی زمـین بسته بودند تیغ شمشیر را ز رو پرچمـــــی از دشــــمنی افراشـــــتند کردہانے در ایے مجالس قیے و قال بسار تهمستِ فسراوان دیسدهانسد مسیکنیسد دردِ دلیسی را اکبیسری لیے دسے آورد میا ہے۔ار بیود از تفاهم نامیهها شیرح میدهد باطلب المسای فراوان مسی روید م مـــى كنــد بــا هيئــت مـا گفتگــو مجلس ما در نجف هم خوب شد در مقامــاتش عبـادت كــردهايــم کربلایــــی را کـــه شـــد دارُ الشــفا گرد و خاکی را فراوان دیدهایم چشے ما ہے گنبدش دیے ک گرفت اينن دل از نسور ولايست مُنجلسي ایــن چنــین نجـوای مــن آغــاز شــد هديه بر كرب و بلايت يا حسين (ع) حــج كجـا و شـام عاشـورا كجـا ؟ تا ابد این خادمت مدیون توست گرچـه بـا اهـل و عيالـت سـوختى » گفتگو هـا را صـمیمی کـردهایـم گفتـــه شـــد از مشـــکلاتِ زائـــران فرصیتی را آورد هیئیت بیه دسیت مـــىدهــد بــر هيئــت مـا ايـن نـدا مســجدِ ســهله كــه دارد هفـت مقـام هیئت میا را بسبی امیداد کیرد آیــد از سـهله و حنّانـه بـرون مـــىنشىـينيم مجلــس مــداح حــق منصفان ييوسته جولان داده اند چندی از روحانیون و حاضرین یک دوتین هیم از میدیران گیروه بر زبان هم نیش و زخمی داشتند بردەاند شمسا و حج زير سۇال «خانی^{۱۴}» و «دشتی^{۱۵}» ما رنجیدهاند بـــا رئــيس هيئــتِ گردشـــگرى با وجودی او که با ما یار بود مثل سابق شكوهها سر مهدهد از «حمود^۲ » تا پیش «عدنان^{۱۷}» میرویم او که استاندار و استان دست او نکتـــههــای جـالبی مکتــوب شــد مسبجدِ کوفهه زیسارت کسردهایسم در دل شبب آمبدیم کبرب و ببلا در مسیر ، ما باد و طوفان دیده ایم رحمت باران چو باریدن گرفت رفتهايم پيش حسين بن على (ع) عقدهٔ دل پییش میولا باز شید « جان نا قابل فدایت یا حسین (ع) ما كجا و شركت شمسا كجا؟ آنچه داریم یا حسین(ع) مرهـون توسـت درس آزادی بـــه مــا آمـــوختی یسادِ یساران قسدیمی کسردہایسم بــا حضــور اسـوهای از پارلمـان مـى شـويم انـدر حـرمهـا مسـت مسـت «کربلایــــی^۱» شــــيخ خـــوبِ کـــربلا

زائسران را عساری از غسم مسیکنسیم مـــیرونــد در دفتــر «آمــال دیــن^{۱۰}» بـر امـور و وضـع ايـران آشناسـت حمل و نقل زائران و جای خواب باز کردیم نزد ایشان فصل نو بهـــر زائـــر مـــىرود دنبـــال كـــار در تمـــام جلســات دارد حضـــور ديـــدهايــــم ســـرداب حجّـــت خـــدا مــىفرسىتيم صبد سبلام و صبد درود خواستهایے روز جـزا بــرگِ امــان در عــراق انسدر بَلَسد دارد مكسان ایسن حقیقست را بدانسد هسر کسسی در محـــل دفتــر نخسـت وزيـر او کے باشر مساحب طبع سے لیم بحصثِ واجصب را كنصد بصا نافله میشمارد یک به یک خُرد و کلان رفيع نقيص كيار باطيل ميهدهنيد اجر و مزد این عزیزان خاص بود يــافتيم دُرّ و صَـدَف بحـر كـرم مـــىپــذيرد «فاضــل^{۲۲}» مــا ميهمـان بهـر مـا هـم خـدمتِ خـوبى نمـود تا ببینم قبر کاظم(ع) را دقیق دردِ خـــود را مـــىكنــيم آنجــا دوا مظهـــر «شـــادابی» و پــاکی شــدیم در ســفر ماننـد یـک بـاد آمـدیم سوی شهر آشدنای خود دمشق حـــج و شمســا هــم بــرای يــاوری بهــــر اســـــقبال يــــاران آمدنــــد از همـان جـایی کـه وارد شـد اسـیر دیــدههـا را اشــک بـاران کـردهایــم

مشـــکلاتِ کــار تــان کــم مـــیکنــیم هيئــــت اهـــل ولا و اهــل ديــن او امیر و حاکم کررب و بلاست مشـــکل گــاری و ایــاب و ذهــاب یک بے پیک مطرح شدہ در پیش او دكتـــرى باشىـد بنــام افتخــار عضو شورا است و بانویی صبور رفتـــهايـــم از كــربلا تــا سـامرا بـــر پــدر ، بــر جــدّ او حــين ورود از عموی حضرت صاحب زمان (عج) سيد محمد (ع) مثل عباس (ع) قهرمان او کسریم است و کرامساتش بسسی آخرین دیدار هیئت با «وزیر ۲۰» شد بیا با شرکتِ «عبدالکریم ^{۱۱}» در نشسبت مسا رئیس قافلسه مشےکلات را میںکند آنجا بیان وعسدهٔ حسل مشساکل مسیدهنسد چونکه هیئت در پی اخلاص بود تا کے رفتیم کے اظمین سے ی حرم رفـــتن مــا بــا مراسـم همزمـان چـون ضـريحش را غُبـار روبـى نمـود شد سعادت یار و توفیق هم رفیق چون جوادش(ع) میدهد بوې رضا(ع) در رمِ دیـــن انـــدکی خــاکی شـــدیم بعدد از آن هم سموی بغداد آمدیم رفتـــهايـــم بــا بيـرق والاى عشــق از سفارت یا که از کنسولگری چـــون بنفشـــه در بهـاران آمدنــد با «سفير^{٣٣}» ، ما رفتهايم باب الصغير یاد زینب(س) با سواران کردهایم

از جفــای ظالمــان رنجیــدهایــم بحـــثِ زوار دمشـــق بــالا گرفــت رانسدمان کسار ایسران دیسدهایسم در کنیار زائیران پیکدا شیددیم میکند آرین منش بر من نظر حضرت نايب رئيس بىتاب شد بـــا زبــان طنــز و پــر آوازهای زیــن ســبب انــدر هــوا خُسـبیدهاســت با صدای طبال هوشایارش کنیم ماشین شـعر صبا گاری شده است !! بازبان شعر او یاری کنید» خسواب زيبساى مسرا آشسفتهانسد تا چـه باشـد شـهر بيـروت سرگذشـت واردِ خـــاکِ طـــلای آن شـــدیم مــى كندد از وضيع لبنانش بيان خاطراتش در دل ما گشته حک مـــىدهــيم بــر مرقـد پـاكش سـلام قسمت ما شد زیارت بر همه در ۱۰ شـب رفتهایه آنجا بُرون بـــا همـــه دشــواری ره ســاختیم تا شهیع ما شهوند روز جهزا گویسد از وضعیت و بسیلان کسار میکشیم در «صور» و «صیدا»یش نُفس لنچ و کشتی را دهند بر ما نشان حیط__ ب کـ_ار «بق_ایی^۴» را سـری دیــدهایــم یـاران حــزب الله خــوب شسیعیانش در تشسابه چون دُجیل جان کنند از بهر «نصر الله^{۷۷}» فدا جملگی مشیغول سینگر بیانی اند خواندہایم ہر چند کے نیے بورِ قصیر

شسانزده سسر را در اینجسا دیسدهایسم مجلــس كـارى مـا هــم پـا گرفـت چند هتر از ایسن و از آن دیده ایسم حــال زائــر را بســى جويـا شــديم بشىينويد اينيك حواشيي سيفر در هواپیما صبا تا خاواب شبد مـــىستُــرايد شىــعر نــاب و تــاز داى «چشمهٔ ذوق صبا خشکیده است با نگ بر داریم و بیدارش کنیم باطری شعر صبا خالی شده است هیـــات همــراه همکــاری کنیــد همرهان شعری برایم گفته اند ماندن ما شهر شام این سان گذشت از دمشـــق مــا واردِ لبنـان شــديم اکبری شید راهنمیای کیروان «خولــه» و «شــيب نبــی» در بعلبـک خولـــه باشــد دختــر ســوّم امــام مســــجد رأس الحســـين فاطمــــه (س) دیدهایه در بعلبک قصر نرون مركب خود تا به بيروت تاختيم مــــیرویــــم ســــوی مــــزار شــــهدا در ســـرِ ميـــرِ ضـــيافت «کـــار دار^{۲۴}» «فندق اَلسّاحه" » ماندیم و سیپس در کنـــار ســاحل دریــای آن رفتــــهایــــم در وادی گردشــــگری سير و فی الارض کردہايے اندر جنوب مارون الرأس ديدهايم ، بنت جُبيل شـــيعهِ خــالص بُوَنـد و بـا وفـا مــردم مخلــص و حــزب اللّهــىانــد در جبیل هم ما نماز ظهر و عصر

حــد صــهدونی کشــددم مــا ســرک رفتــهايــم كــم كــم بــه مــرز مشــترک شیهردار خوب تهران ساختهاست یارکی را دیدیم که ایـران سـاخته اسـت پــــرچم ایـــران در آن افراشــــتند تیر کے در قلب دشہمن کاشبتند در دلـــش ايــران مــا آبـاد شــد خسانم رهبسر در اینجسا شساد شسد مرز کفر و مرز ایمان دیدهایم الغرض هم اين و هم آن ديده ايم در محــل خــوب «بـواب فاطمــه^{۲۸}» ديده بوديم سنگر صهيون همه مرز اشتوره و مصنع دیدهایم کیل و مترها راه را پیم وده ایسم ســـوې آن طفــل غزلسـاز آمــديم عاقبت سوی دمشق باز آمدیم تـا از آن جـا عـازم تهـران شـديم واردِ خـاکِ وطـن ، ايـران شـديم کــربلا ، ســورده و «شــاماد^{۳۱}» کچــا ؟ ای صب ا تهران کچا ، بغداد کچا ؟ گــــر شـــــبی خوابیـــدهای در کـــربلا یا نجف در خدمتِ مرولای ما فیے المثبل در سیامرا سیر میںزنیں روز چــون وا مـــىشــود پَــر مـــىزنـــى سوی لبنان ملی روی با اهتمام مــیروی از کـاظمین یـک هــو بــه شــام شىـــركتِ شىمسىــاى ايـــران آمـــدى بعــد از آن هـــم ســوی تهـران آمــدی او بُـــود در حــد شــاگرد شــما تــو كجـا و بـادِ معـروف صـبا گشـــــتهای مـــارکویلو در زنـــدگی ! بـــودهای اســطورهای در بنــدگی

ناصر صيا

۸۹/۲/۱۰ لغایت ۸۹/۲/۱۷ عراق - سوریه

ملاحظات :

- ۱. آقای شبیب جویجری ، نماینده مرده اهواز در مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون امنیت و غارجی مجلس
  - ۲. نماینده مرده مشهد در مجلس شورای اسلامی و نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس
    - ۳. نماینده مرده تهران در مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون فرهنگی مجلس
  - ۲. نماینده مرده کهگیلویه و بویر اعمد در مجلس شورای اسلامی و سفنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس
    - ۵. نماینده مرده ساری در مجلس شورای اسلامی و عضور کمیسیون فرهنگی مجلس
      - 4. معاون استاندار ایلاه
      - ۷. فرماندار شهرستان مهران
- ۸. در زمان جنگ تحمیلی صدام به اتفاق شاه اردن در این سنگر با دوربین ، شهرستان مهران را نظاره میکرد که در آن زمان به دیدگاه صدام معروف بود و در مال ماضر به دیدگاه اسکندری معروف گشت .
  - عقيد اعلاء معاون مرزبانى زرباطيه عراق
    - ۱۰. به معنی سرهنگ
  - یکی از ایستگاههای بازرسی در دیوانیه عراق
- ۱۴. در موقع رفتن به بغداد به یک کاروان از انفرادیها بر فورد کردیم که اتوبوس آنها فراب شده بود و زائران روی ریل قطار نشسته بودند که صمنه بسیار فطرناکی بود .
  - ۱۳. نماینده بعثه مقام معظم رهبری در نجف اشرف
    - دماينده سازمان مج و زيارت در عراق
      - ۱۵. نماینده شرکت شمسا در عراق
    - ۸۹ ممود الیعقوبی رئیس هیئت جهانگردی عراق
      - ۱۷. استاندار نجف اشرف
      - ۸۱. متولى عرم امام مسين (ع)
        - ۱۹. استاندار کربلا
        - وزیر جهانگردی عراق

- ۲۱. مشاور نفست وزیر عربی ۲۷. متولی مرم موادین (ع) در کاظمین
- ۳۷. مجت الاسلام و المسلمين موسوى سفير ايران در سوريه
  - ۲۴. آقای مسینیان کاردار سفارت ایران در لبنان
    - ۲۵. هتل السامه در بیروت
  - ۷۶. منظور رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری
    - ۷۷. منظور سید مسن نصر الله میباشد
      - .۱۲ از شهرهای مرزی لبنان
- ۲۹. منظور شامات است که به ضرورت شعری شاماد نوشته شده است

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.